

syrliga bär, som inläggas till matlagning. *Lycopersicum*.

TOMLINIE, tömmelinje, f. 3. Den af ett fartygs vattenlinier, som vidröres af vattenytan, då fartyget är tomt.

TONTRYCK, n. 3. (boktr.) Ett slags tryck, då grunden tryckes med annan färg än den, hvarmed typerna eller figurerna tryckas.

Torrvärk. (med.) Ristande smärtor i muskler, senskidor och senutbredningar, fästade på ett ställe, och åtföljda af trötthet, tyngd och svårighet att röra den lidande delen.

TRASKER, tråsskr, m. sing. (pop. o. fam.) Liten gosse.

TRAVERTINO, s. m. (ital.) Se *Kalktuff*.

TRUMFISK, m. 2. Taggfenig fisk, 3 fot lång; låter höra ett ljud likt en aflägsen trumning. *Labrus Chromis*.

TRÄDGÅRDSNEGLIKA, f. 1. Bekant blomsterväxt, som odlas i trädgårdar. *Dianthus caryophyllus*.

TRÄDGÅRDSROS, f. 1. Den i trädgårdar odlade, allmänna arten af Rossläget. *Rosa centifolia*.

TRÄDGÅRDSTULPAN, ---ån, m. 3. En i trädgårdar allmänt odlad art af Tulpanväxten. *Tulipa gesneriana*.

TRÄDGÅRDSVALLMO, m. sing. Bekant apoteksväxt, som i Orienten odlas i stort för uppsamling af opium. *Papaver somniferum*.

TRÖGDJUR, n. 3. (nat. hist.) Benämning på dem af däggdjuren, som sakna dels tänder i begge käftarna, dels framtänder.

TSCHIK, m. 3. En liten art amerikansk Loppa, som kryper under naglarna på menniskor, lägger der ägg, samt förorsakar plågor och bulnad.

Tulpan. *Vild T.*, en vildt växande tulpan med gula välluktande blommor. *Tulipa sylvestris*.

TULPANODLING, tullpån --, f. 2. Odling af Trädgårdstulpanens många olika afarter.

TULPANVURM, m. 2. En som vurmar på tulpanodling.

TÖREL, m. sing. Se *Mjölkört*.

UGNSYRSA, f. 1. En art syrsa, som trifves bäst vid bakugnar och köksspisar. *Gryllus domesticus*.

ULLKRABBA, f. 1. En ostindisk Krabba, $\frac{1}{2}$ fot i tvärmått, gulaktig, betäckt med mosslikt hår. *Dromia lanosa*.

UNDERDIKNING, f. 2. (landtr.) Se *Grunddikning* (i Tillägget).

UNDERVANT, n. 3. (sjöt.) Vanten på masterna.

UNDERVATTEN, n. 3. (landtr.) Under åkerjorden befintligt vatten.

Ulfodra. *U. en kakelugn*, smeta den med lera i eldstaden.

UTHÄFVA, v. a. 2. (boktr.) Uttaga (en form ur pressen).

Vara, v. n. (Fam.) *V. till sig*, vara i högsta måtto upprörd af någon känsla (glädje, sorg, oro, o. s. v.).

VATTENSUGGA, f. 1. Ett skorpdjur af Jemnfötterna, $\frac{1}{2}$ tum långt, med 7 par fötter; i stillastående vatten. *Asellus aquaticus*.

VENUSPEGEL, m. 2. pl. — *speglar*. Trädgårds- och krukväxt med skålförmiga klockblommor af vacker himmelsblå färg. *Campanula Speculum*.

Verb. (gram.) *Starka v-er*, hvilkas hufvudsakliga kännemärke är den ursprungliga förvandlingen af rotens ljud, d. v. s. Afsljud. *Seaga v-er*, som igenkänns af tempustecknet.

Veta, v. n. (Fam.) *Ej veta till sig*, vara alldeles förvirrad.

Vis. Adverbialform i slutet af vissa ord, som betyder: I sender, hvar för sig, t. ex.: Truppviss, bataljonsvis, o. s. v.

ÅTERGÅNGSLJUD, n. 3. (gram.) Ett omljuds återgång till den ursprungliga vokalen.

ÅTEROMLJUD, n. 3. (gram.) Se föreg. ord.

ÄTTIKEMODER, m. sing. Bottensats i ättika.

ÖFVERGÅNGSLJUD, n. 3. (gram.) Se *Omljud*.

Slut på Sednare Delen.